

ROZHOVOR S PAMĚTNÍKEM

Muž

Rok narození 1971

Kam jsi nastoupil na vojnu? Jaký byl odjezd a rozloučení s rodinou?

Na vojnu jsem nastoupil roku 1989 do Michalovců na východě Slovenska, kousek za Košicemi. Bylo mi čerstvých 18 let. Rozloučení s rodinou, abych řekl pravdu, tak skoro žádné nebylo. Měl jsem nastoupit až za půl roku, ovšem nastoupil jsem jako náhradník za zraněného vojáka. Za náhradníka jsem byl vybrán, podle mého názoru, kvůli některým lidem u nás z ulice. Byl jsem poněkud živější dítě a chodili si na mě stěžovat na Národní výbor. K mé smůle byl jeden ze stěžujících, jeden z výše postavených orgánů, na Národním výboře. Podle posudku jsem byl zařazen do dříve zmíněných Michalovců. Moje matka odjela pryč a ani se semnou nestihla rozloučit. Otec, i když byl s námi rozvedený, zajel se na mě podívat. Moje sestra s bratrem mě doprovodili na vlak a rozloučili se se mnou.

Snažil ses nějakým způsobem vojně vyhnout?

Ano, jako asi zbytku 99,9% vojáků se mi tam nechtělo a slovo vojna mi naháněla husí kůži. Zkoušel jsem to už u odvodu. Pokoušel jsem předstírat omdlení, astma, zápal plic a podobné věci. Ale nepomohlo vůbec nic a Modrou knížku jsem nedostal. Na vojně jsem to ještě zkoušel přes marodku. Kde jsem měl známého zdravotníka, ale také neúspěšně.

Jakých bylo prvních 14 dní?

Úplně nejstrašnějších v mém životě. Čech, mezi 200 Hutoráky. Nerozuměl jsem jim ani slovo. Nechápal jsem povely a dostával jsem vynadáno a různé tresty za nesplnění rozkazu.

Dostal jsi nějaký větší trest?

Dostal jsem 7 dní vězení za svévolné opuštění posádky. Šel jsem starším vojákům pro pivo a byl jsem chycen u díry v plotě.

Proč jsi to na ně neřekl, abys měl třeba menší trest?

Žalovat na vojně? A ještě ke všemu na starší? To by byla menší sebevražda. Jestli jsem chtěl přežít zbytek vojny a zachovat si aspoň trochu úctu, nemohl jsem. Kdybych to zažaloval, drhl bych zem, obsluhoval a zaskakoval na službě snad za všechny ostatní vojáky.

Jaké bylo tvé postavení?

Nastoupil jsem na vojnu jako voják poddůstojnické školy. Později jsem byl, kvůli

zmíněnému přestupku, převelen jako strážce věže. Měl jsem za úkol hlídat posádku a jakýkoliv narušení hlásit na vedení.

Pocit'oval jsi nějaké utlačování z hlediska tehdejšího režimu?

Říkám, bylo mi čerstvých 18 let a režim jsem nějak neřešil. Co bylo, bylo. Vzpomínám si třeba na sametovou revoluci. Jako kdybych to zažil včera. 17. listopadu nám rozdali samopaly a řekli: "Braňte vlast a střílejte do lidí". Vůbec jsem to nechápal a trochu jsem se bál, co se to děje. Naštěstí den na to 18. listopadu nám ty samopaly sebrali. Slyšel jsem jen: Sametová revoluce. Byl jsem rád, že nemusím nikoho střílet.

Jaký byl poslední den na vojně, jaký byl odjezd a přivítání doma?

Samozřejmě jsme všichni slavili s láhví v ruce a zpívali. Těšil jsem se, že už nebudu muset snášet ty věčné, jestli to tak můžu říci, BUZERACE. Když jsem přijel vlakem na nádraží, už mě rodina čekala a přivítala doma. Později, když jsem se zase zabydlel doma, začal jsem se starat o zaměstnání, kdy nastoupím, atd.